

6 AUG. 1942 1885

NORSK VILJE

NR. 5

5. august 1942

FRONT 2. FRONT.

SPØRSMÅLET OM DEN 2. FRONT ER STADIG OPPTIL DREFTING. Ikke minst på bakgrunn av den vending krigshendingene har tatt i den seineste tia, er spørsmålet blitt et hovedtema i verdenspressen. Særlig gjelder dette pressen i de allierte land, men også den tyske presse har tatt saken opp til realitetsbehandling. Stedfortredende rikspressesjef Hellmuth Sudermann tok således i en utgreiing til nazipressen den 28. juli stilling til spørsmålet. En har vel lov til å tro at hans synspunkter i det alt vesentlige er i øverensstemmelse med ledende tyske kretser.

HOVEDPUNKTET I DEN TYSKE OPFATNINGEN av problemet om den 2. front er at selv om en alliert invasjon i vest skulde bli av temmelig stort omfang, så vil den likevel ikke kunne innvirke på krigen i Russland, men tvert imot bli slått tilbake med katastrofale følger for de allierte. Det pekes i denne forbindelse på at Tyskland har så omfattende styrker i vest at en alliert aksjon er dæm. til å mislykkes. Når det gjelder spørsmålet om hvilke styrker Tyskland rår over i vest, sier det seg selv at en ikke har konkrete oppgaver å bygge på. En må imidlertid gå ut fra at tyskerne har omlag 30 divisjoner som er fast stasjonert, men i tillegg til dette kommer så mellom 40 og 50 divisjoner i reserve hjemme i Tyskland. Videre understreker tyskerne betydningen av de veldige festningsverker som er anlagt i Frankrike, og som de mener vil være istand til å motstå et hvilket som helst fremstøt. Erfaringen forteller imidlertid at ugjennomtrengelige festningsverker er et meget tøyelig begrep. Det har vist seg at selv de sterkeste anlegg kan brytes ved tilstrekkelig innsats av kombinerte styrker.

DE ALLIERTES SYN PÅ PROBLEMET blir diktort av hovedkravet om effektiv hjelp til Russland. Dette beror igjen på at de allierte betrakter østfronten som krigens hovedfront. At så er tilfelde kommer tydelig frem når en betrakter hovedlinjene i de alliertes krigspolitikk. Det er først og fremst østfronten som har nydt godt av den store fremgangen i produksjonen av krigsmidler, og i dette forhold ligger forklaringen på, og årsaken til de alliertes nederlag og påfølgende prestisjetap på frontene i Færøene østen, Nord Afrika o.s.v.. En må imidlertid være oppmerksom på at det til syvende og sist ikke er nok bare å sende materiell. Derfor har Amerika og England avgitt bindende lofte om at front nr. 2 skal opprettes. Det diskuteres i de alliertes presse droier seg om og derfor ikke hvorvidt den 2. front skal opprettes, men tidspunktet for opprettelsen og hvor.

FOR Å FÅ DET RETTE BILLEDET av hvorledes saken nå ligger an, er det bl. a. nødvendig å se hele problemet i relasjon til tonnasjespørsmålet. Selv om det ikke fra alliert hold i den senere tid er offentliggjort noe om senkningene, må en imidlertid gå ut fra at de er alvorlige. Opprettelsen av en 2. front krever uansett store veldige mengder tonnasje, og det er ingen grunn til å se bort fra at senkningene har redusert den tonnasje som står til disposisjon for å gå igang med å opprette en front til i tillegg til alle de andre. Alikevel er ikke løsningen av front nr. 2 problemet ubønhørlig bunnet til en heldig løsning av tonnasjespørsmålet. Situasjonen kan lett bli slik at front nr. 2 må opprettes uten at en kan si at tonnasjespørsmålet er løst. En må i denne forbindelse ta i betraktning at tonnasjespørsmålet er en sak som bare kan løses på langt sikt, mens spørsmålet om front nr. 2 for tiden må sies å være av brønnende aktuell karakter.

NÆSTEN ALLE ER ENIGE OM, det er iethvertfall tilfelde i alle ansvarlige kretser, at skal front nr. 2 opprettes så må det lykkes å holde fronten.

Men de to viktigste forutsetningene for at så skal skje er overlegenhet i tropper og matriell. For disse resurser er for hånden i tilstrekkelig utstrekning kan der under ingen omstendigheter bli snakk om opprettelse av front nr. 2.

Men her må en huske at stedet for den nye fronten i sterk grad influerer på den mengden og den kvaliteten av soldater og matriell som trengs. Dette forhold vil forevrig bli berørt nedenfor. Selv om en legmann ikke kan ha det innblikk i disse ting, som de øverste militære og politiske ledere, så kan en likevel peke på visse forhold som forteller at disse forberedelser synes å nærme seg sin avslutning.

Det våpen som vil komme til å spille en stor rolle ved åpningen av en ny front er flyvåpenet. Selv om det ikke kan oppgis noe tall, så vet en nå at de alliertes produksjon av fly nå ligger adskillig over aksomaktens. Den tyske flyvirksomhet over England har i det siste året vært av uhyre liten målestokk og de britiske flyfabrikker har derfor hatt høve til å arbeide i fred. Dessuten viser de siste bombeangrepene på Tyskland at de alliertes luftvåpen nå er blitt meget sterkt, og engelskmennene hevder nå at de behersker luftrommet i vest. Men det som i det lange løp vil få den aller største betydning er hva amerikanerne kann sette inn av matriell av enhver art. Når det gjelder den amerikanske produksjonen har den i det siste halve året øket enormt. Hvis en setter produksjonen i november 1941 til 100, så var den i juni 1940 23, mens den var kommet opp i 286 i juni i år. Man enda er ikke målet nådd, og produksjonen kan bringes adskillig høyere opp. Hvis en kan få koordinert denne voldige produksjon med en heldig krigsledelse og sikre forbindelseslinjer, er det ingen tvil om at en ny-opprettet front vil kunne beholde sin slagkraft.

NÅR DET GJELDER STEDET FOR FRONT NR. 2 er det i grunn 3 alternativer som kan komme på tale. Det kan for det første bli tale om nord Norge, dernest om Fransk Nord Afrika og endelig om de vestlige deler av selve kontinentet. Når det gjelder Nord Norge gjør en rekke viktige strategiske momenter seg gjeldene. Vi har for det første ruten til Murmansk som er den viktigste forsyningslinje til Russland. Så sent som den 13. juli i år hadde den russiske avisene Brezda en artikkel hvor den pekte på betydningen av å kunne beherske de nordligste baser. Særlig på grunn av den tyske framgangen i syd har disse nordlige egner fått stadig større betydning. Endelig kan en si at et storstilet angrep i nord vilde bety et slagkestet mot hele den tyske arme, og hvis det kunne lykkes vil tyskernes stilling i norden bli betraktelig svekket. Av ting som taler for at Nord Norge ikke blir stedet, er at en invasjonssarme her ikke vil ha andre flybaser en havgarskipene og det har vist seg at disse skip er meget sårbar overfor fiendtlige angrep. Endelig blir forsyningslinjene til en front i nord meget lange, noe som vil stille store krav til skipsfarten.

Frans Nord Afrika har i den senere tiden vært gjenstand for stadig økende oppmerksomhet. Det er bl. a. opplyst at franskmennene driver forsvarsforberedelser både på Middelhavs og Atlanterhavskysten. Det er utviklingen i den nære orient som gjør at disse steder er kommet i forgrunnen. Selv om det ser ut til at tyskerne for øyeblikket er stoppet i Egypt, gjør den tyske framrykking mot Kaukasus at spørsmålet om stillingen i midt-østen stadig er like aktuelt. Et angrep på Frans Nordafrika vil by på en rekke iøynefallende fordeler. Hvis angrepet lykkes vilde det snu opp ned på hele stillingen i Middelhavet, hvor engelskmennenes stilling etter hvert er blitt noe berørt. Krigen vilde igjen rykke helt inn i Italias grensgeområde, Rommels stilling i Egypt vilde bli uholdbar, og sist men ikke minst vilde hele stillingen i midtøsten bli meget lettere for de allierte. At en slik utvikling vilde ha gunstige følger for frontene i Russland er høvet over tvil. Mulighetene for et slik angrep skulde også være tilstede av den grunn at forsyningslinjene vilde bli vesentlig lettere enn til en eventuell front i nord. Det britiske flyvåpen vilde få større slagkraft, idet flyene vilde kunne oppføres fra Gibraltar. For vil også luftstridskraftene ha en ypperlig utfallsport. En har ingen over-

forts. side 6

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X NORSK VILJE X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

I samme øyeblikk som det var klart at quislingene hadde overtatt fagorganisasjonen, i samme øyeblikk opphørte også de fagorganisertes aktive og positive holdning overfor fagforeningene. Fagorganisasjonen er gjort til et apparat for undertrykkerne, og som sådan er den blitt ganske effektiv. Mens lederne i fagorganisasjonen har fått betydelige tillegg til sine lønninger, (som de ikke har våget å si nei takk til av frykt for at det vilde bli oppfattet som en demonstrasjon) har arbeiderne måttet finne seg i det ene anslag etter det andre mot sine levekår.

Dog er ikke forbindelsen med fagorganisasjonen fulstendig brutt. Det betales fremdeles inn veldige summer i kontingent. Vi har tidligere behandlet dette spørsmålet og fremholdt at den frivillige betalingen av fagforeningskontingent burde opphøre. Når vi kommer tilbake til denne saken en gang til, så er det fordi den stadig er aktuell, og har krav på den største oppmerksomhet i forbindelse med vår kamp.

Det spørsmålet som melder seg er, om de fagorganiserte arbeidere i lengden kan være med på å gi den støtte som den frivillige betaling av kontingent betyr, til en utvikling som er stikk i strid med våre helligste interesser. Det er nemlig ingen tvil om at quislingene i fagorganisasjonen betrakter det som en form for godkjennelse av de tiltakene de setter igang, eller ikke setter igang. Like sikkert er det at visse kretser i folket oppfatter den frivillige betaling av kontingent som et bevis på likegyldighet og slapphet fra arbeidernes side. Vi er sikker selv sagt klar over at det ikke ligger det minste til grunn for noen av disse antakelser. Hvis det er noen som har offret i denne situasjonen så er det det arbeidende folk, men vi mener likevel tiden er inne til å ta opp spørsmålet om kontingentbetalingen påny til alvorlig overveielse.

Ved siden av at det å betale kontingent idag betyr en svøkkelse av vår evne til å delta i konkurransen om de urasjonnerte matvarene, betyr det at vi direkte støtter en politisk utvikling som vi på alle mulige måter søker å kjempe mot. Vi kan derfor ikke si "det spiller ingen rolle". Det spiller i virkeligheten en meget stor rolle at quislingene kan nytte seg av frivillighet fra vår side i forbindelse med sine skumle planer. Det at kontingenten kommer inn betyr at det er et svakt punkt i frontlinjen hvor gjennombrudd er mulig. En almindelig kontingentnektelse idag betyr et fremstøt som vilde legge store hindringer i veien for våre motstanderes offensive planer på andre deler av fronten. Vi vet at en av planene er arbeidssambandet som stadig er like aktuell, og hvis politiske følger vi tidligere har vært inne på. Det er bl. a. disse planer som det må legges vanskeligheter i veien for ved en fremstøt fra vår side.

I forbindelse med planene om arbeidssambandet vil vi minne om lærernes aksjon som førte til en seier for dem. De nektet simpelthen å stå som medlemmer av lærersambandet. Det samme må bli tilfelde for vårt vedkommende når quislingene proklamerer Norges Arbeidssamband. Da må protestene i tusentall inngå til minister Lippstad om at vi ikke betrakter oss som medlemmer av noe samband. Disse spørsmål må overveies og diskuteres på forhånd, og vi håper at rette vedkommende hver på sin arbeidsplass tar saken opp til undersøkelse i den form og utstrekning det er mulig.

SISTE OM HÅKON MEYER

Det fortelles at Hakon Meyer i den senere tid har gjort adskillige anstrengelser for å komme til Sverige, men at svenskene har nektet innreisefatillatelse for denne skumle person. H.M. er vistnokk f.t. i Finland.

ORGANISASJONEN SS.

To dager etter at quisling undertegnet et vedtak om omorganisering av det såkalte norske SS med henblikk på ennå nærmere tilknytning til et stort germansk SS, ble det i London opplyst at et merkelig dokument er kommet i hendene på de britiske tropper i Nord Afrika. Dokumentet gir opplysninger om de planer Hitler la for 2 år siden om "det nye Europa", nemlig i august 1940, da han trodde den endelige seier var innen rekkevidde. Hovedpunktene er følgende: Da det store tyske rike i sin endelige form ikke bare omfatter nasjonale enheter som er vennlig innstillet overfor riket, må det oppretholdes et stadspoliti som har en soldats mentalitet og som uten forbehold går inn for den livslære som er selve grunnlaget for det tyske rike. Disse polititrippler skal brukes også innenfor rikets grenser under en krisesituasjon i selve landet. "Observer" skriver bl. a.: Alle tegn tyder på at denne terrororganisasjon oppløses til å bli en styrende klasse og at alle ledende stillinger i en nazistat kommer til å bli et SS monopol.

MINISTER LIPPESTAD, kjøpte for kort tid siden på Vinmonopolet en rekke originalmerker av skotsk whisky og likør som offisielt er utsolgt. Regningen var på kr. 3.467.-. For ikke lenge siden gjorde Hagelin et liknende innkjøp til en sum av kr. 3.500.-.

HOSPITALSKIPET "STUTTGART" som ofte har vært i Oslo kom første juni til Fagerstrand og losset 1000 tonn olje. Det er ikke første gang at tyskerne arbeider i ly av Genferkonferansen.

EN NY PREDIKANT, som selvfølgelig var nazi, er kommet til Askim. Den 14. juni skulde han holde sin første prediken. Følgende var fremmøt: Pastorens kone, klokkeren, kirketjeneren og organisten. Iberegnet pastoren selv var det altså 5 stk.

NORGES AMBASSADØR I LONDON, MINISTER COLBAN, som holdt en tale i tilleggsprogrammet den 22. juli bl. a.:

Regjeringens medlemmer og de avstatens funksjonærer som nå er ute vil bringe hjem et vell av verdifulle erfaringer om de forhold i verden som det blir nødvendig for vårt land etter krigens avslutning å passe seg inn i. Tyngden i Norges krig ligger imidlertid i Norge selv, og folket hjemme er som tilslutt skal bestemme fremtidens linje. Men vi som er ute deltar etter øvne i striden, vi vet at linjene framover blir en fortsattelse og videre utbygging av linjene fra før. Vi vet også at den frigitte norske presse vil stå på trygg og prøvet grunn når den skal samarbeide krigsarenes erfaringer hjemme og ute. Den vil forstå å vurdere riktig det som er hendt de siste år. Vår presse vil våke over at Norges frihet og enorådighet hevdes fullt ut i samarbeide med de land hvis interesser stemmer med våre. Den vil våke over at alle borgere i et fritt Norge vil få heve til å utvikle sine muligheter innenfor rammen av den rettsorden og sosiale orden som vårt samfunn har bygget på. Den fric norske presse vil på denne måten kraftig bidra til at det faller ro over sinnene til gagn for arbeidet med landets gjenreisning.

FOREDDERNE I FAGORGANISASJONEN DANNER RÅD.

Det er en kjent sak at renegatene i fagorganisasjonen ikke har det godt om dagen. De har spillet fallitt i sin foreddergjerning og det onste de har oppnådd er å isolere seg selv og fagorganisasjonen fra arbeiderklassen. De har lenge vanket sammen i drikkelag, men nå har de faktisk nedsett et "overlepnens råd". Dette rådet har faste møter i Byggningsarbeiderforbundets kontor. Rådet består av følgende herrer: Halvard Olson, Erling Olsen, Håkon Meyer, Birger Amødt og Arne Andresen. Videre må en merke seg at den tidligere viseformann i A.I.F., Harald Olson, vakker noget i samme selskap. En bør derfor være på vakt overfor ham.

DEN NAZISTISKE UNGDOMSTJENESTEN.

N.S. arbeider ihardig for å få denne tjenesten igang rundt omkring i landet. På Netterøy møtte det ved første innkallelse opp 60 barn, men fremmøtet gikk fort tilbake. Da drog hitden rundt i bygda og hentet barna i hjemmene og satte dem til å klistre plakater. Etter Netterøy kom turen til Tønsberg. Her ble det innkalt 60 barn, men bare 11 møtte frem, de fleste var fra NS hjem. Ungdomstjenestens ledere krevde at politiet skulde hente barna i hjemmene, men politimester Fehn nektet. Han hevdet at det ikke fantes hjemmel hverken i lov eller forordning som åpnet adgang til et slikt tiltak. Det ble så innkalt Statspoliti fra Oslo og 3 fedre som hadde nekte å la barna sine møte ble arrestert. Videre truet en med å sende barna til Bastøy. Såvidt en vet ble det med truselen. Som protest mot statspolitiets fremferd har politimester Fehn og hans fulnektig meldt seg ut av NS.

FORELDRENE MÅ STÅ FAST OG NEKTE å sende sine barn i denne ungdomstjenesten. Erfaringen viser at en sterk og fast holdning fører frem. På en rekke steder i landet har N.S. således måttet oppgi å få ungdomstjenesten igang. Foreldrene må derfor følge de retninglinjer som er trukket opp.

POLITIET I OSLO.

For en tid tilbake var politiet i Oslo innkaldt til et møte i "Saga" for å få en orientering om nyordningen av politiet av Judas Lie. Etter talen ble forsamlingen oppfordret til å reise seg å synge "Ja vi elsker" men fra salen hørt bare noen få røster. Det samme gjentok seg da forsamlingen tilslutt ble oppfordret til å rope 3 ganger Heil og Sæl for føreren.

Ved møtets slutt uttalte politipresidenten i Oslo, Askvik, at en større forsamling jøssinger hadde Judas Lie aldri talt for tidligere. Politiet i Oslo har på denne måten klart vist sin holdning overfor de nye horror, og quislingene kan være forvissnet om at de vilde møte nøyaktig den samme holdning hos andre offentlige tjenestemenn om de skulde få lyst til å etterlyse den.

FRA STATSBUDGETTET.

I quislings statsbudgett gis det visse opplysninger om lønningsforholdene til de styrende i landet. Ministerpresidentens egen gasje er således den nette sum av kr. 240.000.-. I tillegg til dette kommer et beløp for "kanseli" (vi kjennor ingen som vet hva det betyr), samt til dekning av utgifter vedrørende villa Gimlo, på et samlet beløp av kr. 1.250.000.-.

Ministrones samlede gasjer kommer opp i kr. 247.500.- men i tillegg til dette kommer det dobbelte beløp, nemlig kr. 415.000.- til representasjonsutgifter. Dette er fellesnytte foran ogonnytte i praksis. Det kan videre opplyses at det i mai måned ble utbetalt til tyskerne kr. 500 mill., og at det tyske politi har presentert en rekning på kr. 200.000.- for utgifter vedrørende lærerstriden.

EN UNG MANN som aldri lar seg fortvile og som alltid er i besittelse av et strålende humør besteg en dag en trikk som var overbyllet. Han menstret den sure og sevnige forsamling en stund og så skrikor han: Lange leve Kongen --- Hurra for den gamle regjeringa. Etter å ha nydt det rykk som går gjennom forsamlingen, sier han med et bredt flir: "Nå ble dere reddet nå"....

si det er byr befattend. og eventuelt fransk motstand vilde bli, men en kan vel rekne med at denne eventualitet ikke vilde være av de alvorligste hindringer. Franskmennene har sikkert ingen mekaniserte styrker av betydning i Nord Afrika. En må imidlertid ta i betraktning at en slik aksjon i første omgang ikke vilde legge beslag på aksestyrker av større betydning, og det skulde bl. a. være et av hovedformålene ved opprettelsen av en ny front.

NÅR DET GJELDER DET MEST NÆRLIGGENDE ALTERNATIV, et angrep på de vestlige områder av det Europeiske Kontinent, vil dette uten sammenligning være av størst militær betydning, men også sansynligvis by på de største vanskeligheter. Selv om de tyske opplysninger om deres styrker i vest er sterkt propagandamessig preget, så får nok tyskerne likevel over adskillige krefter, som vi forevrig har pekt på innledningsvis. Derimot vil de vansker som gjør seg gjeldene for de 2 andre alternativer ikke spille den samme rolle ved et angrep i vest.

For det første er forbindelseslinjene meget korte, og tennesjonen kan derfor bli utnyttet på en helt annen måte enn når det gjelder de lengre forsyningslinjer. Det britiske jager-flyvåpen som er meget sterkt vilde kunne nyttes fuldt ut til eskortering av skip, bombeflyledsaging og i direkte angrep på fiendtlige formasjoner. Bombefly-våpenet kunde settes inn for full kraft fra de nærliggende baser. Videre vilde angrepet om det lykktes binne store tyske styrker, og de tyske opplysninger om at det ikke vilde ha noen innflytelse på frontene i øst, kan ikke være annet enn billig propaganda. Alt i alt er det derfor naturlig når en er tilbøyelig til å betrakte disse områder som de mest nærliggende i forbindelse med opprettelsen av en ny front.

Som kort nevnt ovenfor vil det være en ganske sterk sammenheng mellom det stedet hvor fronten opprettes og arten av de tropper og det matriell som det blir behov for. Både når det gjelder Nord Norge og når det gjelder Nord Afrika vil det bli stillet sterke krav til spesialutdannelse og spesialmatriell. En skulde imidlertid tro at de alliertes produksjon av tropper og matriell skulde svare best til de krav som vilde stilles ved et angrep i vest.

DET STORE SPØRSMÅL ER TIDSPUNKTET. I realiteten avhenger tidspunktet av de fleste av de ting som ovenfor er berørt. Men en må ikke se bort fra at begivenhetenes utvikling kan få bestemte betydning. Før tiden gjør en mektig oppinion seg gjeldene i alle allierte land. Store hærmasser har ligget uvirksomme i lange tider, og folket i sin almindelighet krever at "noget skal bli gjort". En har her med å gjøre med et utslag av den almindelige offensive innstilling som gjør seg gjeldene hos folkene i de allierte land, men den er også et utslag av den oppfatning at fronten i Russland er den viktigste.

Monigmann vot for lite til å kunne trekke bestemte skuttninger i dette spørsmålet. Det som imidlertid er sikkert er at en vurdering av de ovennevnte forhold og hensyn vil være av de ting som avgjør spørsmålet både om tid og sted.

Og det resultat de militære spesialister komme til i disse vurderinger bli bli tillagt avgjørende vekt.

Hensynet til folkeopinionen og mer eller mindre politiske spekulasjoner må i denne avgjørende fase av krigen nødvendigvis komme i annen rekke.

At det i denne skjebnetime skulde bestå noe motsetningsforhold mellom Russland og Vestmaktene i dette vitale spørsmål er der ingensomhelst grunn til å tro.

SEND AVISA VIDERT TIL GODE NORMENN, MEN UNNGÅ NAZISTER OG STRIPETE.

10 SEP. 1942

1886

A
Mappe 89
Eksp. 6
Arg. 1942
O. V.
Jfr.

NORSK VILJE

Nr. 6

3. september 1942.

NÆRINGSORGANISASJONENE OG ARBEIDSSAMBANDET:

NORSK ARBEIDSSAMBAND er som vi tidligere har vært inne på en organisasjon som skal danne grunnlaget for quislingenes påtenkte Heringsting. Organisasjonen skal derfor ha som medlemmer både arbeidsgivere og arbeidstakere i størst mulig omfang og fra alle grener av arbeidslivet. Det forberedende arbeidet har allerede vært drevet i lang tid og omformingen av fagorganisasjonen med sikte på tilslutning til Sambandet er nå på det nærmeste ferdig. Samtlige forbund har således endret navn og fått en ledelse som er en garanti for at det i et-hvertfall ikke fra den siden blir lagt noen hindringer i veien når Sambandet skal proklameres og den endelige tilslutning finne sted.

NÅR DET GJELDER NÆRINGSLIVETS ORGANISASJONER har quislingene hittil gått varsomt fram av frykt for konsekvensene, men det har i lengere tid vært kjent at det forberedende arbeidet også var begynt på disse områder. Således kunne NS ombudsmann for næringslivet, direktør Whist, allerede den 12. mars i år levere til Lippestad i Sosialdepartementet et forslag til aksjonsplan overfor næringslivets organisasjoner. I motsetning til den hodekulse opptrøden når det gjaldt dannelsen av Lærersambandet og nazistenes opptrøden overfor landets lærere, har en her gått meget forsiktig til verks og bl. a. funnet ut at aksjonen burde innledes mot handelens organisasjoner. Quislingene har sansynligvis regnet med at de hos handelens folk ville møte minst motstand. Det heter således bl. a. i innstillingen:

- "Vi har jo for såvidt allerede gjennom de tiltak som under min medvirkning (altså minister Lippestads medvirkning) er foretatt gjennom Norges Lærstyre, Norges tekstilstyre og en rekke av Prisdirektoratets utvalg, fått erfaring for hvorledes handelens folk reagerer. Det heter forøvrig videre:
- "videre er det nødvendig, før vi i det hele tatt bør foreta oss noe større, overfor de enkelte næringsorganisasjoner å få et forbud mot utmeldelser, mot avskjedigelser eller ansettelses- eller forretningsforførelse, mot oppløsning av næringsorganisasjoner og mot at formenn eller styrer nedlegger sine verv.
- "Vi kan ellers risikere at en del av de organisasjoner vi gjør innbrytning overfor ramler sammen etter organisert arbeid av våre motstandere og at vi derved påføres økede vanskeligheter.

Vi ser således at selv om quislingene regner med at oppgaven skal falle lett i forbindelse med handelens organisasjoner, så er de også forberedt på motstand, og vi håper det ikke skal bli grunn til å si at nazistene har regnet feil på dette punktet nå.

SOM AKSJONEN ER INNLEDET. Omkring den 20. august ble det kjent at en rekke av de større engrosslagere innenkolonialbransjen var blitt stengt og lagrene forseglet. Et av de firmaer hvis lagre ble stengt var NORGES KOOPERATIVE LANDSFØRENING. Til å begynne med så det ut til at det hele var et spørsmål om beslagleggelse av varer, men det har senere vist seg at det dreiet seg om en politisk aksjon. Det er ganske naturlig at Forsyningsdepartementet som kjemper de vanskelige næringspolitiske forhold som gjør seg gjeldene, ikke var noe særlig interessert i at tyskerne skulle ta mer varer enn de allerede har gjort, og i de drøftelser som sansynligvis har funnet sted mellom Forsyningsdepartementet og tyskerne har formodentlig tyskerne avstått fra en del av sine krav hvis NS på den annen side kunne fremvise politiske resultater på bakgrunn av den situasjon som nå var tilrettelagt.